

(Вечерње новости, 15.12.2012)

За почетак овог понизног обраћања, а тек неколико дана пре Твог доласка, дозволи да Ти се извинимо због недовољне пажње коју Теби посвећујемо. Разумећеш нас, није нам лако: на првом месту, слабо капирамо какве везе има "тринаести бак'тун планете Земље" или пак "ротација Сунца око Алсиона, примарне звезде у сазвезђу Плејада", а са тиме што ћемо сви да изгинемо у сад овај петак што стиже. А на другом месту, нисмо Ти се посветили јер смо вежбали интензивно - уз обилату помоћ таблоида - како се хорски изводи "Е, нека!", а као пратња солистичком "Нико није недодирљив." И нисмо то лоше извежбали, ваљаће нам за времена која долазе, а у случају да не дођеш баш Ти, него нека твоја адекватна историјска и идеолошка модификација.

Али пре но што наставимо наше болећиво егзистенцијално мољакање, битно нам је да будемо начисто са једним веома важним питањем. Наиме, јеси ли Ти, Смаку Света, сасвим сигуран да ниси већ раније походио ове наше крајеве, а у каквом пробном обиласку, који се десио у претходним деценијама? Уз разумљиву могућност да ми баш и не умемо да разликујемо Твоју појаву од других историјских, економских, ратних, климатских и осталих катастрофа, некако нам се ипак чини да смо се већ раније темељно упознавали, у неким приликама које није предвидело далеко племе Маја, али јесте доживела овдашња раја. Кад се распадала Југославија, кад је била хиперинфлација, кад је бомбардовао НАТО, кад је економија умрла од транзиције, шта је то било? И ако то није био смак света, колико ће горе бити кад дођеш Ти, оригинални Смаку Света, па нам баш све пропадне и ми заједно са свим тим?

А, да будемо баш искрени, ниси ни нашао неко време кад ћеш да дођеш. Некако нам је ових дана баш кренуло, почели смо да откривамо и да схватамо разне ствари. Па смо

тако замало открили да је Хашки трибунал место где се правно доказује верзија историје коју пишу искључиво стварни победници. Потом смо скоро па започели да стичемо сазнање да је граница између две државе место на коме се наплаћују царине, колико год се тим поступком интегрисано управљало. До претходна два сазнања би још и лакше дошли, да нисмо усвојили топло препоручени пут до капитализма којим се одликују Америка и Немачка, где Рокефелерови и Крупови примери фер-плеј понашања у транзицији пред нама светионички светле, како у историји, тако у магловитим временима нове промене власти и моћи у Србији. И на крају, а паралелно са свим тим сазнањима, сазнадосмо и да нам треба још једно шест месеци да у потпуности и на миру, продубимо наша сазнања и савладамо их, ваљано и како треба, а на даљем путу неодложних европских интеграција.

Како год било са тим тајмингом доласка, Ти си најављен за петак и нема нам куд. Опростићеш нам на радозналости, свемоћни Смаку Света, али тешко нам је да доконамо како ћеш се ти манифестовати на овим просторима, а и шире. Да ли ће твој долазак бити неочекиван, брз и силовит, попут снега на српским друмовима у децембру, па ћемо ми бити одједном затрпани знаковитом силином твоје смаковите мећаве? Или ћеш споро и полако попуњавати наше животе и на кашичице објављивати делове свог постојања, као што се споро и полако попуњавају листе за хапшења и на кашичице објављују имена особа са тих спискова, а по боље обавештеним медијским кућама? Или ће твој долазак бити тек симболични датумски прелазак на горе, а у односу на садашње стање, па ће само бити више незапослености, више сиромаштва, више страха, више животних и спортских пораза, више турских серија, више лудака са оружјем и више медијских животописа старлета - но што тога има данас? Ако дозволиш да бирамо, онда бисмо ми врло волели да се Ти, Смаку наш насушни, некако одједном појавиш, да буде брзо мрак и да се ничег не сећамо више. Јер да ми можемо Теби да наудимо, а не Ти нама, ми бисмо све учинили да се што мање мучиш. Па Ти некако гледај да то имаш у виду, а када и ако будеш дошао да нас смакнеш.

Постоји, наравно, могућност да си Ти селективан, као што видимо да је случај код сваке моћи на овом свету како глобално тако и локално гледано. Елем, ако је то случај, те ако ће за једне ових дана бити смака света, а за друге опет и неће, ми бисмо усрдно замолили да се страдијски изузетак који се, како пише у новинама, односи на Ртањ, прошири и на ширу географску и државну околину ове планине. Ајде, ако не може баш то, онда учини макар да будемо у катаклизми последњи, да се и ми мало наживамо, а док пре нас пропадају они који су нас нападали, они који нас нису бранили, они које не занимамо или они које занима само да ми настрадамо пре њих. А ако си селективан само према генерацијама, онда бисмо љубазно замолили да нам у животу оставиш унуке и праунуке, а да би имао ко да враћа кредите које смо узели, а у жељи да нам све функционише док нам привреда пропада. Таман смо се до тих прауника и задужили, греота је да они страдају од Тебе кад ће тек да страдају од нас.

Смак у петак

Пише: Воја Жанетић
недеља, 16 децембар 2012 16:06

Ако ништа од наведеног није могуће, те ако Те баш брига шта ми желимо од Тебе, уважени Смаку Света, у том случају дођи сад за који дан после Светог Николе и смакни овај свет, ми смо спремни. Шта смо све проживели и шта нас још чека, па не постоји тај смак који за нас није лак. И не постоји тај пророк из племена Маја, а који је предвидео да ће овако да нам буде, да извиниш, баш до јаја.

Ајде, па видимо се у петак.